

РЕШЕНИЕ

№ 7369

гр. София, 26.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7918** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. Х. В. от [населено място] срещу решение от 28.05.2013г на СРС по нахд № 14041/2012г. Претендира се незаконосъобразност на обжалваното решение поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. В касационната жалба се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на наказателното постановление, свързани с несъставомерност на деянието, основана на недостатъчно пълна фактическа обстановка по акта и наказателното постановление. Според касатора, неприложимо е приложението е чл. 183 ал.4 т.1 от ЗДвП, тъй като от 07.08.2012г текстът е отменен, поради което следвала да намери приложение разпоредбата на чл. 3 ал.2 от ЗДвП. Прави се искане за отмяна на обжалваното съдебно решение и постановяване на друго такова, с което да се отмени оспореното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, явява се лично и с адв. Д.. Заявява, че на процесното кръстовище няма пешеходна пътека, а светофар. Твърди, че полицаят не е възприел правилно фактическата обстановка по спора, тъй като жената която пресичала била с патерица.

Ответникът по касационната жалба, СДВР ОПП, не се представлява.

СГП чрез прокурор Никова взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Производството пред СРС е образувано по жалба на В. Х. В. срещу наказателно постановление № 31420 от 22.06.2012 г., издадено от Началник на отдел АНД ОПП при СДВР, с което, на основание чл.183 ал.4 т.1 от Закона за движение по пътищата на В. е наложена глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 119 ал.1 ЗДвП.

Въз основа на събраните в производството доказателства, РС е установил фактическа обстановка, която се споделя от касационната инстанция:

С акт за установяване на административно нарушение № 743830 от 12.06.2012 г., съставен от Х. И. Х. - младши автоконтрольор към СДВР-ОПП [населено място] е установено, че на същата дата в [населено място], около 08.30 часа, по [улица]с посока от [улица]към [улица]В. управлява лек автомобил марка "Фолксваген", модел "Голф" с ДК [рег.номер на МПС], собственост на Ц. Т. В. ЕГН [ЕГН], като на пешеходната пътека на ул.В. не пропуска пресичащите пешеходци и ги принуждава да спрат и да изчакат лекия автомобил. В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 119 ал. 1 от ЗДвП .В деня на съставяне на акта, същият е връчен на нарушителя, който го е подписал без възражение. Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 31420 от 22.06.2012 г., издадено от Началник на отдел АНД ОПП при СДВР, с което на В., на основание на основание чл.183 ал.4 т.1 от Закона за движение по пътищата, е наложена глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 119 ал.1 ЗДвП.

За да установи така описаната фактическа обстановка, РС е събрал относими, допустими и необходими за установяването ѝ доказателства. Същите са анализирани прецизно и подробно в съдебния акт, като касационната инстанция не следва да ги повтаря. Задължение на РС е да установи фактическата обстановка при пълен анализ на доказателствата, какъвто е направен от РС. В хода на производството пред РС не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на обжалваното решение.

Според касационната инстанция, възражението на касатора за допуснати от РС съществени процесуални нарушения в хода на производството е голословно и не

почива на конкретно изложени факти и обстоятелства.

По отношение на правилното приложение на материалния закон:

Касационната инстанция споделя изводите на РС за компетентност на актосъставителя и наказващия орган. РС е направил правилен анализ на съставените актове, като е стигнал да законосъобразния извод за издаване на същите във валидна форма, съдържащи всички изискуеми по закон реквизити, при спазване на процедурата по издаването и предявяването им.

Касационната инстанция споделя изводите на РС за съставомерност на деянието по чл. 183 ал.4 т.1 от ЗДвП във вр. с чл. 119 ал.1 от същия закон.

Съгласно текста на чл. 119 ал.1 от ЗДвП, при приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре. В съставения АУАН е точно отразено, че водачът не пропуска пресичащите пешеходци и принуждава същите да спрат и да чакат. В тази насока и касационната инстанция не споделя изводите на касатора, че нарушението не е изписано с всички необходими от фактическа страна елементи, от значение за определяне съставомерността на деянието. Не е нужно актосъставителят да борави с използваните в закона думи, за да опише фактическа обстановка в акта, от която може да се направи обоснован извод за съставомерност на деянието.

На следващо място, по отношение на приложението на чл. 183 ал.4 т.1 от ЗДвП. В действителност, същата разпоредба е отменена, считано от 07.08.2012г., но тя е била действаща към датата на извършване на нарушението – 12.06.2012г. В случая не става въпрос за приложение на чл. 3 ал.2 от ЗАНН, тъй като деянието като такова не е декриминализирано с отмяната на сочения текст. Със същото изменение на закона се създава нова ал.5 на чл. 183 от ЗДвП, съгласно която наказва се с глоба 100 лв. водач, който: 2. не осигури предимство, когато преминава през пешеходна пътека. Тоест, деянието и след 07.08.2012г остава състав на нарушение дори и по друг текст на закона, като дори се санкционира с по-висока глоба от тази по предходната редакция в размер на 50лв. Предвид гореизложеното, АССГ приема за неоснователни и мотивите на касатора в частта относно отмяната на текста, на основание на който е наложено наказанието, водеща до отмяна на наказателното постановление поради декриминализиране на деянието.

Касационната инстанция споделя всички съображения на РС от фактическа и правна страна.

Според АССГ в настоящия касационен състав, решението на РС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставен в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28.05.2013г на СРС по нахд № 14041/2012г.
Решението е окончателно.

Председател: .....

/М.С. /

Членове:

.....

/Вл. Н./

.....

/М. К./